



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 328/2026-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o spojených ústavných sťažnostiach sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Tímeou Čentíkovou, Štúrova 17, Košice, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19CoPno/1/2026 z 26. februára 2026 (Rvp 1082/2026) a proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21CoP/24/2026, 21CoP/25/2026 z 31. marca 2026 (Rvp 1143/2026) takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Ústavné sťažnosti

1. Ústavnému súdu bola 22. apríla 2026 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojich základných práv na súkromný a rodinný život podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na ochranu rodičovských práv podľa čl. 41 ods. 1 a 4 ústavy a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na rešpektovanie rodinného života podľa čl. 8 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 19CoPno/1/2026 z 26. februára 2026, ktorým na návrh matky nariadil neodkladné opatrenie o úprave styku otca s maloletým synom počas jarných prázdnin od 4. marca 2026 do 8. marca 2026. Napadnuté uznesenie navrhuje zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie, ako aj zakázať krajskému súdu pokračovať v porušovaní základných práv sťažovateľa nariadením neodkladných opatrení meniacich styk upravený predbežne vykonateľným rozsudkom súdu prvej inštancie. Sťažovateľ si uplatňuje právo na náhradu trov konania pred ústavným súdom a priznanie finančného zadostučinenia v sume 3 000 eur. Táto sťažnosť bola zaevidovaná pod sp. zn. Rvp 1082/2026 a náhodným výberom pridelená druhému senátu ústavného súdu.

2. Sťažovateľ 28. apríla 2026 doručil ďalšiu ústavnú sťažnosť, ktorou namieta porušenie totožných práv (na súkromný a rodinný život podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, na ochranu rodičovských práv podľa čl. 41 ods. 1 a 4 ústavy, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, na rešpektovanie rodinného života podľa čl. 8 dohovoru) uznesením krajského súdu sp. zn. 21CoP/24/2026, 21CoP/25/2026 z 31. marca 2026, ktorým na návrh matky nariadil neodkladné opatrenie o nahradení súhlasu sťažovateľa s poskytovaním alergiolologickej a imunologickej zdravotnej starostlivosti maloletému [REDAKOVANÉ] s trvaním do skončenia konania vo veci samej a uložil matke podať návrh na začatie konania vo veci samej o nahradenie súhlasu otca k tejto zdravotnej starostlivosti do 30 dní. Vo zvyšku potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel. Napadnuté uznesenie sťažovateľ navrhuje zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ si uplatňuje právo na náhradu trov konania pred ústavným súdom a priznanie finančného zadostučinenia v sume 3 000 eur. Táto sťažnosť bola zaevidovaná pod sp. zn. Rvp 1143/2026 a náhodným výberom pridelená prvému senátu ústavného súdu.

3. Ústavný súd uznesením sp. zn. PLs. ÚS 38/2026 zo 6. mája 2026 rozhodol o spojení týchto ústavných sťažností na spoločné konanie z dôvodu hospodárnosti konania.

II.

Skutkový stav vo veci úpravy styku

4. Z prvej sťažnosti (z 22. apríla 2026) a jej príloh vyplýva, že Mestským súdom Košice bol na návrh sťažovateľa ako otca maloletého rozsudkom sp. zn. 12P/117/2021 z 2. októbra 2025 upravený styk sťažovateľa s maloletým synom – okrem iného počas jarných prázdnin v každom párnom roku od pondelka od 9.00 h do nedele do 18.00 h. Vo vzťahu k úprave styku mestský súd rozhodol o predbežnej vykonateľnosti od doručenia tohto rozsudku. Proti tomuto rozsudku obaja účastníci podali odvolanie. V priebehu odvolacieho konania krajský súd podľa § 362 CMP na návrh matky napadnutým uznesením nariadil (už druhé) neodkladné opatrenie, ktorým zmenil predbežne vykonateľným rozsudkom určený styk sťažovateľa s maloletým tak, že skrátil pobyt maloletého u sťažovateľa počas jarných prázdnin na 4 dni. V zmysle tohto opatrenia bol styk aj realizovaný ešte pred podaním ústavnej sťažnosti.

5. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že maloletý má v súčasnosti pozitívny vzťah k obojmu rodičom a s oboma chce tráviť čas, má rád rovnako oboch rodičov, avšak trochu viac inklinuje k matke. Už v prvej súdnej úprave styku (2021) bolo zakomponované aj adaptačné obdobie, v rámci ktorého si mal maloletý postupne zvyknúť na prítomnosť otca a odlúčenie od matky. V súčasnosti sa už v prítomnosti otca cíti dobre, aj keď mu niekedy matka chýba. Pri poslednom pohovore maloletý uviedol, že mu najviac vyhovuje tráviť u otca víkend aj s prespatím, ale maximálne 3 noci. V ešte neprávoplatnom, ale už predbežne vykonateľnom rozhodnutí došlo k rozšíreniu bežného styku otca s maloletým a počas sviatkov došlo k ešte väčšiemu rozšíreniu styku na 6 nocí, čo odvolací súd nepovažoval nateraz za súladné s najlepším záujmom maloletého, preto videl potrebu bezodkladnej úpravy. Krajský súd ďalej poukázal na naviazanosť maloletého na matku, riziko prípadného zhoršenia jeho zdravotného stavu a najmä na prejavenú vôľu maloletého a upravil nastávajúce jarné prázdniny tak, aby mal maloletý možnosť tieto tráviť nielen výlučne s otcom (určenie 4 nocí), ale aj s matkou (na 2 noci), čo považoval

za jeho najlepší záujem. Táto úprava má umožniť maloletému odskúšať prespatie u otca o jednu noc navyše oproti realizovanému stavu a odsledovať zdravotné problémy tvrdené matkou.

6. Sťažovateľ napadnutému uzneseniu vyčíta, že ním krajský súd nerešpektoval predbežne vykonateľnú úpravu styku rozsudkom súdu prvej inštancie, ktorá vychádzala z aktuálnych pomerov, rozsiahleho dokazovania a zo záujmu maloletého, ale v rámci odvolacieho konania, ktoré pred ním prebieha, namiesto rozhodnutia v merite uprednostnil predbežnú a dočasnú úpravu neodkladným opatrením tak, že opakovane vo vzťahu k vianočným aj jarným prázdninám skrátil dobu spoločného pobytu sťažovateľa so synom. Sťažovateľ zastáva názor, že tým krajský súd porušil jeho označené základné práva a svoje rozhodnutie o neodkladnom opatrení riadne nezdôvodnil a nevysvetlil svoje závery o akútnej potrebe tohto mimoriadneho zásahu do pomerov sťažovateľa a jeho rodiny. Napádané uznesenie podľa jeho názoru neobsahuje riadne a dostatočné zdôvodnenie zmeny pomerov a neuvádza vysvetlenie naliehavosti a akútности takéhoto zásahu. Sťažovateľ teda namieta svojvoľné konanie krajského súdu a arbitrárnosť napadnutého uznesenia. Poukazuje aj na vnútornú rozpornosť, pretože skutkové zistenia konštatujú bezproblémový priebeh styku aj s prespávaním na dve noci po dobu 5 mesiacov, ako aj blízky a bezproblémový vzťah otca so synom, ale napriek tomu mení rozsudkom nastolený rozšírený styk počas prázdnin. V konaní vo veci samej bol vypracovaný znalecký posudok, ktorý konštatuje, že maloletý preferuje oboch rodičov, má k nim pozitívny a blízky citový vzťah a takmer na rovnakej úrovni im vyjadruje pozitívne pocity, nemá problém sa na istý časový interval odlúčiť od matky, na stretnutia s otcom sa teší. Kolízny opatrovník odporučil rozšíriť styk sťažovateľa s maloletým krokovo postupnosťou. Podľa názoru sťažovateľa bol odvolací súd povinný prihliadnuť na výsledky dokazovania v merite a neobmedziť sa iba na predbežné osvedčenie skutočností tvrdených v podanom návrhu. Zároveň nebol podľa názoru sťažovateľa zohľadnený ani najlepší záujem dieťaťa a krajský súd nezabezpečil ani aktuálne vyjadrenie maloletého a vychádzal z jeho vyjadrení z decembra 2025, ktoré sa vzťahovali na vianočné prázdniny. Naliehavú potrebu zmeny úpravy krajský súd riadne neskúmal. Sťažovateľ sa obáva, že kým dôjde k ukončeniu odvolacieho konania, môže byť jeho právo na styk so synom znova obmedzené rovnakým spôsobom aj počas blížiacich sa letných prázdnin, preto navrhuje aj uloženie zákazu odvolaciemu súdu pokračovať v porušovaní základných práv obmedzovaním a zasahovaním do predbežne vykonateľným rozsudkom upraveného styku sťažovateľa s maloletým prostredníctvom neodkladných opatrení. Sťažovateľ tiež poukázal na to, že odvolací súd tým, že nerozhodol o merite a vydáva zmeňujúce neodkladné opatrenia, spôsobuje zbytočné prietahy, pretože prioritné konanie vo veci maloletého trvá už piaty rok.

III.

Skutkový stav vo veci zdravotnej starostlivosti

7. Z druhej sťažnosti (z 28. apríla 2026) a jej príloh vyplýva, že matka maloletého podala na mestskom súde návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (sp. zn. 12P/195/2025), ktorým by nahradil súhlas sťažovateľa na poskytovanie alergiolologickej a imunologickej zdravotnej starostlivosti v ambulancii [REDACTED], určil matku za oprávnenú rozhodovať o zdravotnej starostlivosti maloletého a aby súd udelil súhlas namiesto otca na poskytovanie zdravotnej starostlivosti prostredníctvom liečby antihistaminikami prvej, druhej a tretej generácie, ako aj liekmi na podporu imunity.

8. Mestský súd uznesením sp. zn. 12P/195/2025 z 18. decembra 2025 (v spojení s doplnčacím uznesením zo 6. februára 2026) návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V odôvodnení uviedol, že naliehavosť navrhovanej úpravy pomerov neodkladným opatrením nebola osvedčená. Zároveň uviedol, že návrh matky smeruje k rozsiahlej a obsahovo komplexnej úprave výkonu rodičovských práv v oblasti zdravotnej starostlivosti, čo si vyžaduje riadne dokazovanie, hodnotenie odborných stanovísk a komplexné posúdenie všetkých okolností prípadu, čo patrí do konania vo veci samej, pretože v štádiu rozhodovania o neodkladnom opatrení nie je možné podrobne hodnotiť skutkové a odborné otázky, ktoré sú predmetom návrhu.

9. Na základe odvolania matky krajský súd napadnutým uznesením sp. zn. 21CoP/24/2026, 21CoP/25/2026 z 31. marca 2026 (I) potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie s výnimkou zamietnutia návrhu matky v časti nahradenia súhlasu otca s poskytovaním zdravotnej starostlivosti maloletému [REDAKOVANÉ] a (II) nariadil neodkladné opatrenie, ktorým nahradil súhlas sťažovateľa s poskytovaním tejto zdravotnej starostlivosti maloletému. Krajský súd (III) matke uložil povinnosť podať žalobu vo veci samej o nahradenie súhlasu otca k dotknutej zdravotnej starostlivosti do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a (IV) obmedzil trvanie neodkladného opatrenia do skončenia konania vo veci samej alebo do márneho uplynutia lehoty na podanie návrhu na začatie konania matkou. Z odôvodnenia vyplýva, že ak sú osvedčené mimoriadne a špecifické okolnosti a je ohrozený alebo porušený záujem dieťaťa, je dôvodné prijať opatrenie aj v konaniach o nezhodách rodičov podľa § 35 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) formou neodkladného opatrenia. Krajský súd vzal do úvahy situáciu v rodine poznamenanú vážnym narušením vzťahov medzi rodičmi a zníženou schopnosťou rodičov vzájomne sa dohodnúť o potrebách ich maloletého dieťaťa, pre ktorú opakovane žiadajú obaja rodičia o rôzne neodkladné opatrenia. Krajský súd považoval za osvedčené, že konkrétna lekárka zvolená matkou už v súčasnosti poskytuje zdravotnú starostlivosť na základe jej informovaného súhlasu, z lekárskeho správ vyplývajú trojnásobne zvýšené hodnoty alergického markeru IgE 308, testami boli potvrdené alergie na peľ a roztoče, bola odporúčaná dlhodobá liečba anitihistaminikami Spirabel, ako aj to, že otec opakovane liečbu a diagnózu odmieta. Skorším neodkladným opatrením krajský súd nahradil súhlas otca s operačným zákrokom (ORL). Maloletý subjektívne popísal (podľa správy ÚPSVaR, pozn.) pri užívaní predpísaných liekov mierne zlepšenie svrbenia, vyrážok. Sťažovateľ navrhol vykonať testy u inej konkrétnej odbornej lekárky, ktorej predložil aj zdravotnú dokumentáciu, avšak jej odborné posúdenie krajskému súdu nepredložil. Sťažovateľ v konaní súhlasil s pokračovaním už v predpísanej liečbe liekom Spirabel. Krajský súd preto uzavrel, že neschopnosť uzavrieť dohodu rodičov ohrozuje záujem maloletého na poskytovaní zdravotnej starostlivosti, pokiaľ by sa nepokračovalo v jej poskytovaní. Vo zvyšnej časti potvrdil napadnuté uznesenie, pretože súdy v starostlivosti o maloleté dieťa nemôžu lekárovi, ktorý poskytuje zdravotnú starostlivosť, určiť, aká liečba je vhodná a aké lieky majú byť maloletému dieťaťu poskytované. Ide výlučne o rozhodnutie lekára. Určenie rodiča oprávneného na rozhodovanie vo veci zdravotnej starostlivosti si nevyžaduje okamžitý zásah súdu formou neodkladného opatrenia.

10. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že krajský súd obmedzil jeho práva vo vzťahu k rozhodovaniu o zdravotnej starostlivosti maloletého bez riadneho dokazovania a bez osvedčenia a existencie naliehavej potreby takéhoto zásahu. Naliehavú potrebu úpravy sťažovateľ nevidel v dôvodoch uvedených krajským súdom. Navyše napádané uznesenie podľa jeho názoru

neobsahuje riadne a ústavne akceptovateľné odôvodnenie, pretože z neho nie je zrejmé, aké konkrétne ohrozenie záujmu či zdravia maloletého v prípade vedenia riadneho konania a rozhodnutia až meritórnym rozsudkom má súd na mysli. Poukázal na skoršie rozhodnutie krajského súdu zo 4. marca 2026, ktorým potvrdil uznesenie mestského súdu o zamietnutí návrhu sťažovateľa na vydanie neodkladného opatrenia vo veci zdravotnej starostlivosti (návrh otca na zákaz – zdržanie sa absolvovania psychiatrického vyšetrenia maloletého, pozn.) s úplne odlišným právnym posúdením a odôvodnením, že rozhodovanie podľa § 35 zákona o rodine je meritórnym rozhodovaním, ktoré predpokladá komplexné posúdenie zdravotného stavu dieťaťa, primeranosti navrhovanej liečby a jej dopadov na dieťa, a to na základe riadne vykonaného dokazovania. Túto zmenu právného posudzovania krajský súd nijako neodôvodnil. Sťažovateľ ďalej vyčíta, že odvolacím súdom boli nariadené už 4 neodkladné opatrenia (dvakrát zúžený styk, nahradenie súhlasu s operáciou a imunoalergologickou liečbou) za posledných 9 mesiacov.

IV.

Predbežné prerokovanie spojených sťažností

11. Podstatou sťažnosti je namietané porušenie práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces sťažovateľa, ako aj jeho práva na súkromný a rodinný život, ktoré videl v nesprávnom právnom posúdení splnenia podmienok na nariadenie napadnutých neodkladných opatrení, ako aj v nedostatočnom odôvodnení posúdenia splnenia týchto podmienok.

12. Ústavný súd na úvod pripomína, že jeho úlohou nie je zastupovať či nahrádzať činnosť všeobecných súdov, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Skutkové a právne závery súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody ústavne relevantnej intenzity.

13. Z hľadiska sťažovateľom uplatnenej argumentácie ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že posudzovanie podmienok na vydanie neodkladného opatrenia je právomocou (čl. 142 ústavy) a vecou úvahy všeobecných súdov konajúcich v konkrétnej veci, ktoré majú aj bezprostredný náhľad na pomery účastníkov konania, a preto sú najpovolanejšie zvážiť potrebu ich úpravy. Ústavný súd nie je súdom skutkovým a neprislúcha mu nahrádzať posúdenie skutkových okolností osvedčených pred všeobecnými súdmi svojím vlastným názorom, a preto pristupuje k preskúmvaniu sťažností, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojich práv neodkladným opatrením, veľmi zdržanlivo, meritórne posudzuje neodkladné opatrenia zásadne iba v ojedinelých prípadoch a k zrušeniu napadnutého rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia pristupuje len za celkom výnimočných okolností, ak by rozhodnutím všeobecného súdu došlo k takému závažnému procesnému excesu, ktorý by zakladal zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu.

14. Ústavný súd však akcentuje, že aj v konaní o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia musia byť rešpektované minimálne požiadavky, ktoré tvoria fundament základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivé súdne konanie. Rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia preto musí mať predovšetkým zákonný podklad, byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle, teda musí byť primeraným spôsobom odôvodnené.

15. V tomto limitovanom rozsahu preskúmal ústavný súd obsah napadnutých uznesení krajského súdu s prihliadnutím na sťažostnú argumentáciu a nezistil procesný exces, ktorý by odôvodňoval ingerenciu ústavného súdu a prípadné zrušenie napadnutých uznesení. V prejednávanej veci totiž nezistil taký výklad a aplikáciu relevantných právnych ustanovení, ktorých účinky by boli nezlučiteľné s označenými právami sťažovateľa alebo ktoré by popierali samotný obsah a zmysel aplikovaných noriem. Krajský súd sa zrozumiteľne a dostatočne, teda ústavne akceptovateľným spôsobom, vysporiadal s kľúčovými námietkami sťažovateľa. Vo veci úpravy styku vysvetlil, že považuje za súladné s najlepším záujmom maloletého postupné adaptovanie na väčší počet nocí v starostlivosti otca. Keďže maloletý dobre znáša 3 noci a predbežne vykonateľný rozsudok stanovoval pre tento kalendárny rok 6 nocí, krajský súd ustálil za aktuálne vhodný rozsah 4 nocí, čo aj náležite odôvodnil v rozsahu zodpovedajúcom povahe neodkladnej jednorazovej úpravy pomerov. Vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu preto ústavný súd nezistil tvrdené pnutie s označenými právami sťažovateľa. Nie je bez právneho významu, že toto neodkladné opatrenie bolo fokusované *ad hoc* na jarné prázdniny v tomto roku a bolo zrealizované ešte pred podaním ústavnej sťažnosti.

16. Zároveň sťažovateľ požadoval, aby ústavný súd uložil krajskému súdu zákaz upravovať styk neodkladnými opatreniami. Táto požiadavka nie je akceptovateľná ani nezodpovedá právomoci ústavného súdu, pretože úprava pomerov neodkladným opatrením odvolacím súdom je za splnenia zákonných podmienok riadnym výkonom kompetencie zverenej zákonom odvolaciemu súdu, z ktorého výkonu nie je možné krajský súd vylúčiť *a priori* a všeobecne, ako to sťažovateľ požaduje. Ústavný súd (rovnako ako sťažovateľ) však nepovažuje za optimálny model opakovaného modifikovania predbežne vykonateľného rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý je výsledkom dôkladného posúdenia aktuálnych pomerov, neodkladnými opatreniami vydávanými priamo odvolacím súdom, ktorému zároveň nič nebráni meritórnym rozhodnutím o odvolaní upraviť pomery účastníkov spôsobom, ktorý je podľa názoru krajského súdu najvhodnejší z hľadiska záujmov maloletého, a to v záujme hospodárnosti a rýchlosti konania.

17. Pokiaľ ide o druhé neodkladné opatrenie vydané pred podaním návrhu na konanie vo veci zdravotnej starostlivosti, ústavný súd konštatuje, že poskytuje zrozumiteľné a dostatočné dôvody na jeho čiastočné nariadenie v časti nahradenia súhlasu otca s poskytovaním lekárskej starostlivosti tou lekárkou, u ktorej už liečba prebieha a ktorá pozná zdravotný stav maloletého. Vzhľadom na lekárske nálezy a výsledky skôr vykonaných testov je indikovaná liečba konkrétnymi liečivami a zabezpečenie kontinuity tejto liečby považoval krajský súd za najlepší záujem dieťaťa dočasne dovtedy, kým meritórne konanie o rodičovskej nezhode v tejto veci neustáli (iné) riešenie vzniknutej situácie. Vo zvyšnej časti (určenie oprávneného rodiča a rozhodnutia o poskytovaní zdravotnej starostlivosti) krajský súd odkázal navrhovateľku na podanie meritórneho návrhu, pretože skúmanie zdravotného stavu nezodpovedá rámcu predbežného opatrenia. Rovnaké odôvodnenie poskytovalo aj rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý skorší návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci zdravotnej starostlivosti. Ústavný súd nevidel zásadný alebo ústavne neakceptovateľný odklon od predošlého rozhodnutia, ktorý by bol spôsobilý zasiahnuť ústavnoprávnu rovinu sťažovateľových práv. Čiastočné vyhovie návrhu matky bolo z pohľadu ústavného súdu akceptovateľné z dôvodu potreby opakovaného predpisovania liekov, čo spôsobuje aj nutnosť udržiavania zmluvného vzťahu týkajúceho sa poskytovania tejto zdravotnej starostlivosti do času meritórneho rozhodnutia a len v tomto minimálnom rozsahu krajský súd nahradil súhlas

sťažovateľa. Vo zvyšku odkázal navrhovateľku na meritórne konanie rovnako ako v predošlom konaní o návrhu otca.

18. Vo vzťahu k substantívnemu právu sťažovateľa na rodinný a súkromný život či rodičovským právam sťažovateľ argumentoval neoprávneným zásahom, ktorý mal byť spôsobený neústavnými napadnutými uzneseniami krajského súdu. Keďže ústavný súd nezistil namietané vady napadnutých uznesení, nemožno uvažovať z tohto dôvodu ani o porušení práva na rodinný život a rodičovských práv.

19. Z uvedených dôvodov ústavný súd konštatuje, že medzi napadnutými uzneseniami a označenými právami sťažovateľa nezistil takú príčinnú súvislosť, ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia ich porušenia po prípadnom prijatí sťažností na ďalšie konanie, a preto odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2026

Peter Molnár
predseda senátu